

Май.

(Гледай корицата на тая книжка).

Хвърчи Май хубавецъ, накиченъ съ цвѣтя и вѣнци.
Лети въ златна колесница, излѣна отъ златни слънчеви
лжчи. Хвърчи той съ пѣсни презъ гори, поля и долини.
Мама ни и кани на гости въ китни джбрави, въ пѣстри
поляни.

Изскачама.

Припкама презъ зелени морави, изпѣстрени съ цвѣ-
тенца. Припкама и гонимъ лекокрили пеперудки.

Прескачама пѣнестото поточе, хлѣтваме въ гората
и се вслушваме въ тихия шепотъ на листата.

Унесени въ захласъ, трепнемъ и слушама омайнитѣ
пѣсни на славея... А лекиятъ зефиръ гали нѣжно златнитѣ
ни кждри и цѣлува горещитѣ ни чела...

Става ни леко, лекичко и хвъркама отново съ пѣсни
и смѣхъ. И хвърчимъ презъ гори, поля и долини. Пре-
грѣщаме и цѣлуваме всѣко листенце, всѣко цвѣтче, цѣ-
лия свѣтъ! ...

Александъръ Спасовъ.

За свободата на България.

Презъ 1876 година, тъкмо преди 50 години, презъ
месецитѣ априлъ и май се подигнаха изъ много села
и градове възстания за свободата на България.

Мнозина скочиха тогазъ съ пушка въ ржка и заги-
наха за тая свобода. Много села и градове бѣха изго-
рени, хиляди и хиляди деца, жени, баби, старци и мъже
бѣха избити по най-жестокъ и звѣрски начинъ. Но надъ
пепелищата на тия изгорени села и градове, надъ кос-
титѣ на тия избити мъченици изгрѣ българската свобода.

Сега, когато се навършиха 50 години отъ тия бор-
би, навредъ изъ цѣла България се славятъ имената на
героитѣ и на загиналитѣ мъченици за тая свобода.

Ето какъ единъ участникъ въ тия борби описва ед-
но отъ събранията за възстание.